

ARI BARBAR:

els grups de cotorra

Els grups en la via pública tenen, segons el motiu de llur formació, una característica especial inconfundible.

Els ulls un poc versats mai s'equivoquen. Des de molt lluny poden assegurar del que es tracta. El grup del xerraire que fa jocs de mans i ven elixirs, ungüents i herbes guaridores forma una circumferència quasi perfecta; el grup del cavall mort o del gos malalt, un oval irregular; el de la persona atropellada, una estrella—el nucli el formen els cors de bronze, i les punxes, els horroritzats que s'hi giren d'esquena i no s'en saben anar—el del saltimbanquis ambulant podria confondre's amb el del xerraire, sinó contingüés més criatures i no apuntessin les cames del gimnasta al bell mig, dominant els caps; el grup de la discussió política, del lladregot sorprés, de la baralla femenil o masculina no són classificables geomètricament, car demés de llur movilitat adopten contorns irregulars i cauen sota els dominis de la mecànica. El de l'aunci original pren gairebé sempre la forma de sector, i el que pervé d'una futesa: averia d'automòbil, descarrilament tramviari, obertura d'un clavagueró, criatura rebecca, vesament accidental de líquids o sòlids comestibles, etcètera, etc.... sol ésser un grup adherent i s'amotilla al objecte, forat o bassiot, i per tal li manca el caràcter determinant de l'espècie.

Però hi ha un tipus de grup el més notable i el menys observat que mereix per si sol un estudi.

Un ciutadà, en el cas d'arribar a vell, pot considerar-se ben sortós, excepcionalment preferit de l'etzar, si arriba a topar-s'hi tres o quatre vegades en les seves anades i vingudes pels carrers de Barcelona.

Nosaltres, en un intervat de cinc anys, hem aconseguit entrabancar-nos-hi dos cops. En aixó no podem queixar-nos de la Providència.

El darrer és recent, data d'ahir. Amb tot i la nostra inexperiència, a doscents metres, en ovirar la massa atapafada dels curiosos, llur disposició, llur aspecte físic i llur angelical somriure poguérem anunciar al nostre acompanyant que es tractava d'un grup de cotorra.

Si, d'un grup de cotorra, o un grup que és l'essència dels grups, l'inconfundible entre tots, el que reuneix totes les classes socials al peu d'un mateix platano i aixemora els esperits de les diverses emocions que es poden haure en els altres, del tràgic al jocós, penó en una mesura discreta, sàbia, ponderada...

2
Impressió
Coton

Un lloro o una cotorra que s'han evadit de l'ergástula de launa, i es passegen cerimoniosament per les branques d'un arbre, reuneixen la suggestió del xerraire, del saltimbanqui, de la coloraina anunciadora, del tramvia descarriat, i la feta participa del caràcter de desgràcia i del d'accident còmic, i segons com se mira fa riure o emmelangeix, i mai deixa d'interessar-vos, perquè és un problema ètic que la vostra consciència no pot resoldre a la lleugera, i mal si l'agafen i mal si no l'agafen.

I el qui no és filòsof gaudeix d'un espectacle digne a sanítos que el distreu com una peripécia de eric, com la lectura d'una caceria tropical, com la representació escènica d'una faula adaptada per un pedagog patriota.

I certament una cotorra en llibertat causa la mateixa estranyesa que un ministre, general o bisbe a la presó. (Prescindim dels que han viscut a Amèrica).

Dóna una certa poesia al hieràtic plàtan urbà. La nostra colorreta d'ahir era fina i delicada i tenia gestes voluptuosos de suau esllanguiment el mateix que algunes damiselles que flirtegen en el balcó-jardí "contra" un infeliç que les atalaia des de la vorera.

Totes les mares corrien per a mostrar-la a llurs fills i a penes, a força de signar-la amb la punta del dit i de seguir la trajectòria de rosegons de pa i altres substàncies que li lliraven els ballets, aconseguien ovirar-la, esclatava un brigit d'escamacions foïoses.

Algunes tentatives de captura es follaven gràcies a la gruixària de la soca. Hi havia qui, assabentat que es tractava d'una bèstia intel·ligent i parladora esmersava la persuasió.

Com suposareu, no vaig veure el final d'aquella aventura.

De tota manera, jo vaig treure'n la certesa que els grups de cotorra senyalen una etana en la vida dels ciutadans. Un, després del casament, el punt de referència de les il·lusions i plaers.